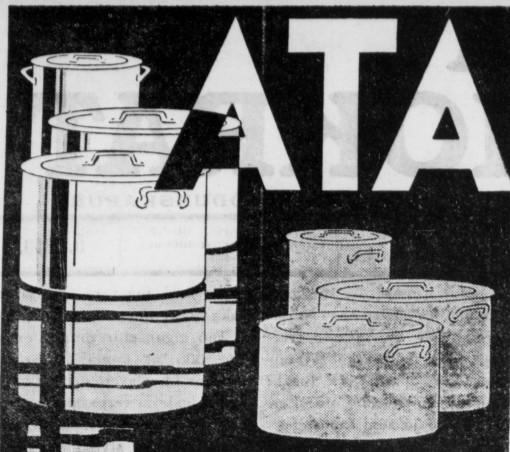

Sodede Aluminiumskar

og snavede Kasseroller og Gryder er nu en Gang ingen Pryd i et ellers velholdt Køkken. Gnid dem med ATA — Henkels Skurepulver — og Deres Aluminiumskar kommer paa et Øjeblik til at skinne som Sølv.

Pris pr. Strødaase 25 Øre
og Pakker à 15 Øre.

ATA

Dansk Arbejde

Enefabrikanten: Henkel & Co., A.-S. København.

ALIGH

den første Nedsaltning. Der maa passes paa, at den bliver godt dækket af Lagen. Naar Silden saaledes har ligget mindst 3 Uger, kan den pakkes om til Eksport. Samtidig bliver den sorteret nøjagtig hver Størrelse for sig.

Sorteringen er lignende 5/6—6/7—7/8—8/10—10/12 Stykker pr. kg og saa fremdeles, og derefter vejes den, almindelig 100 kg Netto med 1 kg god Vægt pr. Td., saaledes at man ved Afskibningen kan tilføje, hvor megen Vægt og Antal Stykker hver Tønde indeholder. Silden vejes i Kurve eller Kasser, der ikke er tætte, saaledes at den Lage, som følger med Silden, kan løbe ud under Vejningen.

Under Ompakningen bruger man $\frac{1}{2}$ Td. Salt pr. Td. Sild, derefter tilsætter man den Lage, man har fra Silden, og saa lidt ny Lage som muligt, dog saa meget, at Tønden bliver godt fuld.

Den Sild, som bliver fanget den sidste Del af Sommeren, naar den er fed, og Mavesækken er fuld, bør helst ganes paa den Maade, at Mavesækken bliver taget ud, hvilket medfører, at Silden holder sig bedre, og under Pakningen bør helst det øverste Lag i Tønden blive lagt med Ryggen opad. Sortering og Saltning er den samme.

Smaa Sild (Blasild) — Sild under denne Benævnelse har Størrelse fra 20 til 50 Stykker pr. kg — ganes ikke, men bliver saltet som almindelig. Den bruges til Skæresild, dvs. Hovedet bliver skaaret af med et vinkelret Snit, og Maven aabnes ved at afskære den yderste Kant. Derefter renses den godt og sorteres i forskellige Størrelser som før nævnt. Den ligger jævnt

ringformig med Nakken ud mod Tønden og passes godt paa, at der bliver givet jævnt med Salt for hvert Lag under Ompakningen. Den skal ogsaa vejes, saa man har baade Nettovægt og Antal Stykker for hver Tønde.

Man kan heraf forstaa, at omhyggelig Behandling og nøjagtig Sortering er nødvendig for at opnaa fordelagtigt Resultat ved Eksport af Sild.

„Arbejdstid og Løn.“

I »Føroyatiðindi« Nr. 15 har en Indsender fra Vaag under Mærket »INT.« faaet optaget en Artikel imod Arbejderne, deres Lønninger og Arbejdstid, der paa sine Steder er holdt i helt komiske Udbrud.

Først opkaster »INT.« sin Forundring over, at der i vort lille Samfund, »der er bygget op ved haardt og intensivt Arbejde«, skal være Tale om at indføre menneskelige Tilstande ogsaa for Arbejdsklassen, ved at forkorte Normal-Arbejdstiden til 8 Timer. Hvem denne »INT.« er, ved vi ikke endnu med Bestemthed, men en Udgydelse, hvoraf man kan danne sig fornævnte Mening, kunde give en og anden Anledning til tilføje Forfatterens skabet af nævnte Artikel til en stupid Købmand eller en fuld Arbejdsgiver. Vedkommende er nemlig ikke i Stand til at se, at ogsaa Samfundets mest nyttige Borgere, Arbejderklassen, har Krav paa mere af Livet og Lyset end Slæb fra Morgen til Mørke, uden kontant Udbetaling af sin Arbejdsløn, ja det kniber maaske for dem at faa en Status-Opgørelse for hvert Kalendarar. Artiklens Forfatter

Politiskur rumbul sunnalaga og norðalaga.

Medan frælsir spaniamenn nýta hevdarstund fyrri drápið av sponsku frælsishetjuni Francisco Ferré, reka Alfonskongin av landi og byrta republik, so knossast Íslendingar nú við at seta teirra ríkisstýri frá. Altingið er heimseint og val útskrivað til 12. juni. Ríkisstýrið man tó helst fara at ríkja valini av.

Arbejds-Situationen.

(Telegram til „Før. Soc.-Dem.“)

København, den 19.—4. 31.

Under Forligsforslagets nye Prøvelse, er det blevet tiltraadt af Centralorganisationen, af Metal-arbejdere, af Snedkere og kvindelige Arbejdere. Nogle mindre Forbund har igen forkastet det, men saaledes, som Stillingen nu er, kan Arbejdsgiverne efter al menneskelig Beregning ikke lade Stor-Lockouten komme til Udbrud.

fremkommer dernæst med en Udtalelse om, at en 8-Timers Dag skulde være paakrævet i vor »store« Hovedstad, hvilket tilfulde belyser Forfatterens aandelige Habitus og moralske Niveau.

Hvis vi paa Færøerne havde Minedrift (Kulminedrift) eller store Fabriker, mener Indsenderen, at der maaske kunde være Grundlag for en 8-Timers Arbejdsdag, og efter denne aabenhartige Udgydelse fører han sine Begrundelser over paa vor Kutterflaade. Hvordan med vore Fiskere, spørger Indsenderen, »skal de ogsaa have deres 8-Timers Dag i Seen under Fiskeri?« Ja, der skal en god Portion Enfoldighed til for at fremsætte saadan noget »Pip« offentlig, selv under Mærket »INT.«. Manden kan ikke være normal, naar han kan tillade sig at luske denne slimede Lim-pind ind i Offentlighedens Bevidsthed. Gud og Hvermand ved, at Fiskerne gennem deres Organisation vil rejse deres Krav, baade om Livet ombord i Skibene og andet. Hidtil har deres Organisation haft fuldt op af Arbejde ved at skaffe Fiskerne geres surt fortjente Penge. Dette er ogsaa en Opgave, som ikke maa undervurderes, men der skal nok komme andre Krav frem, ogsaa fra den Kant, men de og Organisationen om denne Sag.

Forfatteren lader senere i Artiklen sit Aandsprodukt flyde over Klipfiske-Tilvirkning, hvor han nærer de største Bekymringer for, at Fiskespredningen og Opsamlingen skal komme i Konflikt med 8-Timers Dagen. Hvis man har lagt Mærke til, hvorledes Fisketørringen foregår paa Steder med ordnede Forhold, saa begynder Arbejdsdagen først ved 7-Tiden om Morgenen, og Arbejdet er for det meste Slut ved 5—6-Tiden. Man kan forstaa, hvorfor for-

nøttige Fisketilberedere ordner deres Arbejde paa denne Maade, da Duggen om Morgenen ikke er god for Fisken, ligesaadant som Aftenluften har nogen gavnlig Indflydelse paa den tørrede Fisk. Men man har ikke været blind for, at der paa sine Steder er Sædvane at sprede Fisken ud tidlig paa Morgenstunden, og saa gaa i Gang med andet Arbejde, ladende Fisken passe sig selv i Solskin og i Regn, for derefter om Aftenen at skynde sig at stable Fisken sammen efter enten at være udvandet eller solkogt (loyptur). Man havde paa saadanne Steder været bedre forvaret med en 8-Timers Arbejdsdag, ligesom det færøske Samfund som Helhed havde været bedre tjent dermed.

Indsenderens socialøkonomiske Synspunkter er der ikke meget ved, da han indskrænker sig til at sige, at Normal-Arbejdsdagen blev indført i andre Lande kun for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Normal-Arbejdsgædens Indførelse er alle Steder betragtet som et kulturelt Fremskridt, da Arbejdsklassen i vor oplyste Tid ikke bør være rene og skære Trældyr.

Naar Indsenderen fabler om Lonforhold og Arbejdstid i Forbindelse med Fiskepriserne, saa er han en Del længere ude, end et Nutidsmenneske bør tillade sig. Man ved, at Masseproduktion, uden System og Mening i, influerer paa Markederne. Som det har gaaet indenfor andre Brancher, saaledes vil og maa det ogsaa gaa indenfor vor Fiskeriproduktion, hvor System er et helt ukendt Begreb.

At Virksomheder i Vaag sidste Aar var oppe paa 50—60.000 Kr. i Arbejdsløn, skal vel ikke være langt fra Meningen, men var mon alle disse 50—60.000 Kr. kontant udbetalte Penge?

Norgesbrev.

(Fra vor Korrespondent).

Oslo, 15. april 1931.

Stor-lockouten.

Den store lockout er nu i full gang og omfatter fra i kveld ca. 86.000 mann. Hertil kommer en del arbejdere som lockouten mere indirekte har gjort arbejdslose ved manglende råstofftilførsel, sympatiaksjon og lignende. Alt i alt er det ikke langt fra 100.000 arbejdere som arbejds-giverne nu har satt på gaten. En så omfattende arbejdskamp har der aldrig før været i Norge, når undtas generalstreiken i 1921.

De industrier og bedrifter som omfattes av konflikten er jernindustrien, skibsbyggeriene, papir- og cellulosefabrikkerne, tekstilindustrien, den kjemiske industri, hvoriblandt Norsk Hydros svære anlegg, bygningsindustrien, tobakks- og chokoladefabrikkerne og en lang rekke andre.

For 12.000 papirarbejdere har lockouten nu været i fire uker, for 50.000 i andre fag i en uke og for 24.000 nye begynder den ikveld.

Det er en meget alvorlig situation som arbejds-giverforeningerne ved sitt steile krav om lønnreduksjon har ført landet ut i. Meglingen pågikk til siste øie-

Vindeygir, hurðar og listar
Gott og billigt arbeid.
Hugo Øster's Maskinslökkari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

Tandlæge BREND

traffes 11—5. Telf. 114.

blikk, riksmeglingsmannen hvilte hverken sogn eller helg, men alt strandet på arbejds-givernes krav om nedsettelse av minstelønningene. Arbejderne hevdet at disse nu var så lave at den minste nedsettelse vilde føre arbejderne og deres familier ut i den rene nød.

Det synes dog allerede nu som om adskillige arbejds-givere helst så konflikten's ophør og bare fortsætter den fordi de er bundet av sitt medlemsskap i arbejds-giverforeningen. En hel del av de entreprenører som står utenfor arbejds-giverforeningen har allerede undertegnet overenskomst om syv timers dag.

Arbejderbladet har hatt en samtale med formannen i Arbejdernes faglige Landsorganisation, Halvard Olsen, om konfliktsituasjonen, der udtaler:

»Det er neppe tvil om at arbejds-giverforeningen har funnet situasjonen med den omfattende arbeidsløshet gunstig for sig til å rette et hovedangrep mot arbejderklassen og dens organisationer, og at dens politikk og taktikk i vesentlig utstrekning er bestemt under hensyntagen hertil. Men på den annen side er det klart at fagorganisasjonen også har måttet ta hensyn til den omfattende arbeidsløshet, når den skulde formulere sine krav.

Vi kan jo i lengden ikke se på tusener arbeidere blir gående i årelang arbeidsløshet uten å gjøre det vi kan for å komme dem til hjelp. Det er for øvrig også en samfunnsak av den aller største betydning. Intet er mere ruinerende for samfundet i sin helhet enn arbeidsløsheten. I tariffperiodene er det imidlertid vanskelig å få uttrettelig vesentlige ting for de arbeidsløse. Man har dog forsøkt etter beste evne. Og i virkeligheten er det gjort mere enn folk i almindelighet vet om. Således har arbejderne ved industrielle virksomheter frivillig gått med på å innskrenke arbeidstiden for å undgå at mange av deres kamerater skulde bli arbeidsløse. Det arbeid som er, har man mange steder fordelt broderlig mellom sig, selv om fortjenesten derved blev mindre for alle. Om dette ikke hadde vært gjort, vilde de arbeidsløses skarer vært meget større enn de var. I de fleste tilfelle har en slik ordning latt sig gjennomføre uten vanskeligheter, men det har også hendt at man har måttet true med kraftige forholdsregler for å få arbeidsgiverne til å gå med på det. Nu var imidlertid tariffene sagt av arbeidsgiverforeningen og vi stod fritt. Hvad kunde da være mere naturligt enn at vi nu forsøkte å slå et slag — ikke bare for arbejderne på arbeidsplassene, men også for de arbeidsløse. I lys herav må vårt krav om arbeidstidens forkortelse sees. Ved kortere arbeidstid regner vi med å få flere arbeidere inn på arbeidsplassene.

Den rasjonalisering som i de senere årene er gjennomført i